

Musikere med en Kopskat. Imidlertid har det faktisk vist sig, at en Del af dem, der drive disse Forretninger, paa Grund af den trufne Ordning har afskediget en Del af de Musikere, der have haft Virksomhed i deres Lokaler, og Skatten er derved kommen til at trynge paa Musikerstanden som en særlig Skat paa den. Det maa man erkende er en Ubillighed, og det har medført skadelige og uheldige Virkninger for denne særlige Erhvervsklasse. Det forekommer mig derfor ganske rigtigt, at den højtærede Minister har taget den Konsekvens af den Maade, hvorpaa Skatten faktisk har vist sig at virke, at han har foreslaaet at ophæve denne Del af Forlystelsesskatten.

Som det fremgaar af Bemærkningerne, har man, da det maa erkendes, at disse Kafeer med Koncert og Underholdning i og for sig lige saa godt burde beskattes, eller rettere, at de Gæster, der kommer, lige saa vel burde beskattes som de, der søge andre Forlystelser, i Finansministeriet været optagen af at finde en anden Maade, paa hvilken man muligvis kunde fastholde en Beskatning af disse Forhold. Men det viste sig, at saavel en Paaligning i Forhold til Lejen af Lokalerne, som i og for sig vilde afgive en meget passende Maalestok, som en Paaligning i Forhold til Lokalerne Størrelse, hvilket ogsaa kunde tænkes, at give en Maalestok for, hvor stor Skat man skulde paalægge, vilde medføre saa store Vanskeligheder, at Finansministeren har taget det Standpunkt helt at foreslaa denne Skat ophævet. Jeg kan ikke indse rettere, end at dette egentlig er det eneste Punkt, paa hvilket Skatten paa Forlystelser i Praksis har voldet større Vanskeligheder, og det vil derfor være en Fordel at komme af med denne særlige Form for denne Afgift. — Det oplyses endvidere i Motiverne til Lovforslaget, at Skatten for Oktober Kvartal 1911 har indbragt 23,483 Kr. 68 Øre, men der er Udsigt til, at Indtægten ikke vil holde sig paa Grund af det aftagende Antal Musikere, der optræder i de paagældende Lokaler. Det antages derfor, at Ophævelsen af denne Skat omtrent vil medføre en Indtægtsnedgang af 50,000 Kr.

Med den Tilladelse, der er givet af den højtærede Formand, skal jeg kortelig berøre det Lovforslag, som staar som tredje Sag paa Dagsordenen, og som gaar ud paa helt at ophæve Lov Nr. 112 af 13. Maj 1911, altsaa helt fjerne Forlystelsesskatten. Jeg ser ikke, at der er nogen Grund til en saa radikal Foranstaltning.

Naar den Del af Skatten, jeg her har omtalt, fjernes, maa man i det hele sige, at Skatten har vist sig som en særdeles vellykket Afgift, der ikke kan volde nogen særlig Utilfredshed. Jeg betragter derfor Forslaget om helt at ophæve Skatten som et upraktisk Forslag i Øjeblikket, som der overhovedet ikke ret vel vil kunne være Tale om at gennemføre. Jeg skal derfor ikke ofre flere Ord paa dette Lovforslag, men anbefale det høje Ting en velvillig og hurtig Behandling af det af Finansministeren fremsatte Lovforslag.

A. C. Meyer: Det er vistnok ret ualmindeligt, at en Lov vender tilbage til Rigsdagen til Revision saa kort Tid efter dens Udstedelse, som Tilfældet er her. Dette forekommer mig at være det bedste Bevis for, at Loven om Forlystelsesskatten har været uheldig, idet man i alt Fald nu paa et enkelt Punkt har maattet indrømme de uheldige Konsekvenser af den, medens man derimod, som det ogsaa fremgik af de Udtalelser, vi nys hørte fra Regeringspartiets Ordfrøer (Jerichow), ikke vil indrømme, at denne Skat i det hele burde gaa samme Vej som den saakaldte Musikerskat, der er en Del deraf. Forlystelsesskatten har altsaa virket skadeligst paa dette enkelte Punkt. Der har rejst sig en ret stærk Agitation mod Skatten paa Restaurationsmusik, der i Virkeligheden betød, at de paagældende Musikere kom til at bære Byrden, eller rettere sagt, de bleve afskedigede, for saa vidt som den paagældende Forretning ikke var i Stand til at taale Skatten, hvad mange Forretninger desværre viste sig ikke at kunne. Jeg glæder mig ved at se, at den saakaldte Musikerskat — jeg skal gerne tjene den ærede Ordfrøer for Regeringspartiet i at sige: „den saakaldte“ Musikerskat — nu stilles under Debat, og at der ved en Imødekommen fra Finansministerens Side, som jeg sætter megen Pris paa, endelig kan naas en Ordning, hvorved denne Skat fjernes helt og fuldt, saaledes at man ikke prøver paa en Halvering deraf eller søger at finde en anden Maade at faa Beløbet ind paa, men at man radikalt afskaffer selve Skatten og dermed erkender, at Musikerne have haft Ret i de Krav, de have fremstillet under deres Agitation, i deres Adresse til Rigsdagen og paa de Møder, de have afholdt.

Selv om jeg anerkender den højtærede Finansministers gode Hjerter og Regeringspartiets Velvillie overfor Finansministerens Lovforslag, kan jeg ikke undlade at pege paa, at det er Socialdemokratiet sammen